

ikke kunnet træffes, idet de stedlige sygehusplaner, hvormed dette hospitalsbyggeri skal koordineres, først for nylig er blevet således afklarede, at man har kunnet gå videre dermed.

Loven af 31. marts 1953 er således ved at have udspillet sin rolle, og nærværende lovforslag fremsættes derfor med henblik på den nødvendige videreførelse af den igangværende udbygning af statens psykiatriske hospitalsvæsen.

Af et sagkyndigt underudvalg under kommissionen har meget indgående undersøgelser været iværksat til klarlæggelse af det eksisterende pladsbehov. Man skal herom henvise til det i betænkningen pag. 32 ff anførte, hvoraf fremgår, at det nævnte udvalg under hensyntagen til de i betragtning kommende faktorer har beregnet, at statens psykiatriske hospitalsvæsen i 1970 sandsynligvis vil have brug for ca. 10 800 pladser, medens man — hvis der ikke foretoges andre udvidelser end de ved loven af 31. marts 1953 hjemlede — til den tid kun ville disponere over 7 100 pladser. Man skulle herefter inden for den pågældende periode tilstræbe at tilvejebringe ca. 3 700 pladser. Herved angives, selvom udbygningsperioden utvivlsomt må blive længere end ved de anstillede beregninger forudsat, størrelsesordenen af det konstaterede pladsbehov. Man skal i denne forbindelse yderligere bemærke, at der i januar 1958 af direktoratet for statens sindssygehospitaler har været indhentet et memorandum fra overlæge *Otto Jacobsen* og professorerne *Villars Lunn* og *Erik Strömgren* til belysning af, om de i betænkningen anstillede beregninger fortsat har gyldighed. Dette memorandum, der besvarer det stillede spørgsmål bekræftende, er publiceret i Ugeskrift for Læger (120: 1562, 1958).

Kommissionen har på grundlag af de anstillede undersøgelser fremsat en samlet plan for sindssygehusets udbygning og understreger i denne forbindelse, at en for langvarig byggeperiode, når henses til den situation, hvori sindssygehuset befinder sig, vil være overordentlig betænkelig.

Indenrigsministeriet kan for sit vedkommende tiltræde de i kommissionsbetænkningen indeholdte synspunkter og må i konsekvens heraf lægge afgørende vægt på, at der nu skabes fornøden lovhjemmel for realisationen af det inden for udbygningsprogrammet primært nødvendige. Det forslag, der her efter indstilling fra direktoratet for statens sindssygehospitaler og efter forhandling med sundhedsstyrelsen fremsættes, tager sit udgangspunkt i det af kommissionen udarbejdede udkast til lovforslag, men er mindre omfattende end dette. Det skal i denne forbindelse yderligere nævnes, at der i lovforslaget er taget det selvfølgeligelige forbe-

hold, at de endelige bevillinger til de af forslaget omfattede byggearbejder skal søges på de årlige finanslove.

Det bør imidlertid fremhæves, at planerne skal koordineres med kommunale hospitalsplaner, hvorfor det allerede af nævnte grund er meget påkrævet, at rammerne for det statslige byggeri fastlægges; sker dette ikke, vil nu bestående muligheder for rationel planlægning kunne forspildes. Ligeledes er det meget ønskeligt, at man har den fornødne tid til projekteringen.

Til det anførte skal føjes, at man ud fra økonomiske hensyn vil kunne være indstillet på en etapevis gennemførelse af byggeplanerne, for så vidt angår de psykiatriske hospitaler i Hillerød, Hjørring og Odense. Det gælder for hver enkelt af disse institutioner, at man indledningsvis kan indskrænke sig til at opføre de centrale behandlingsafsnit, således at de øvrige sengeafsnit eventuelt først senere føjes dertil. Ved at påbegynde et eller flere af de nævnte byggearbejder har man således ikke uden videre bundet sig til at realisere projekterne i deres helhed, men vil indtil videre kunne begrænse byggeudgifterne til de med et reduceret projekt forbundne udgifter. Det vil næppe heller ved disse mindre institutioner være fornødent at opbygge et særskilt administrationsapparat.

Den nævnte mulighed, som man finder anledning til at fremhæve, består, fordi den arkitektoniske udformning under alle omstændigheder vil blive den, at afdelingerne for de akutte og derfor mest behandlingskrævende sindslidelser vil blive direkte sammenbyggede med de psykiatriske hospitalers centrale behandlingslokaliteter, medens de øvrige afdelinger må tænkes udformet som særskilte pavilloner, således som det også bliver tilfældet på det under bygning værende psykiatriske hospital i Glostrup. Indledningsvis skulle man herefter disponere over 4 20-sengs-afdelinger på henholdsvis kvinde- og mandsside, altså i alt 160 senge. Først det fuldt udbyggede hospital vil kunne fungere som et egentligt psykiatrisk hospital, medens det reducerede hospital i højere grad vil få karakter af det, man betegner som en psykiatrisk afdeling. Det konstaterede behov for psykiatriske pladser på de pågældende steder er altså ikke dermed dækket, men det er utvivlsomt, at også de mindre enheder indtil videre vil kunne varetage betydningsfulde og stærkt påkrævede funktioner. På tidspunkter, hvor man ikke mener at turde påtage sig de økonomiske byrder, der er forbundne med de større projekters realisation, vil der derfor være rimelig anledning til eventuelt foreløbig at begrænse byggeriet som anført.

Idet man i øvrigt henviser til bemærkningerne